

A. M. GORJKI (PESHKOV)

(80 vuotta syntymästä—maaliskuun 28 päi änä v. 1868)

Suuren venäläisen kirjailijan Aleksei Maksimovitsh Gorjkin luomistyö on kiinteästi sidottu työväenluokan ja koko työväestöiden kansan vapautustais-teluun.

Kymmenvuotiaana Gorjki lähti kansan keskuuteen ja näki koko tsaarinvallan Venäjällä vallinneen lapsityön ja huollottomuuden kaikki kauhut. Hän työskenteli yövahtina, leipurina, puutarhurina j.n.e. ja väsymättä työskenteli sivistyksensä kohottamiseksi. Hänen ensimmäinen kertomuksensa «Makar Tshudra» painettiin v. 1892.

Vuonna 1901 Aleksei Maksimovitsh yhtyy leniniläisen «Iskra» lehden ympärille yhdistyneeseen sosialidemokratian kaikkein vallankumouksellisimpaan osaan ja pian sen jälkeen lähestyy V.I. Leninin kanssa. Vallankumouksellisen toimintansa tähden Gorjki oli useasti vangittu ja suljettu Petropavlovskin linnoitukseen.

Vuonna 1910 Lenin kirjoitti, että «... Gorjki on ehdottomasti proletariisen taiteen suurin edustaja, joka on sitä varten paljon tehnyt ja vielä enemmän voi tehdä». Tuotteissaan Gorjki kutsui taisteluun itsevaltiutta vastaan. Hänen teokset innoittivat työväestöä taisteluun riistäjiä vastaan. Aleksei Maksimovitshin klassilliset teokset — «Lapsuus», «Yliopistoni», «Äiti», «Sinihaukan laulu», «Laulu myrskylinnausta» ja monet muut toivat hänelle maailman maineen.

Lokakuun sosialistisen vallankumouksen jälkeen Gorjki suoritti valtavaa

työtä neuvostotoimihenkilönä, taiteilijana ja sanomalehtimiehenä. Hän työskenteli väsymättä yhdistyneen sivistyneistön puoleen ja Neuvostovaltan ympärille, sekä myöskin Lännen etummaisten ihmisten yhdistämiseksi taisteluun taantumusta vastaan. Aleksei Maksimovitshin — Leninin ja Stalinin ystävän ja työtoverin — koko elämä on kiinteästi sidottu työväenluokan ja bolshevistisen puolueen asian kanssa.

Vuonna 1936 Gorjki kaatui trotskilais-buharini-laisten bandiittien uhrina. Hänen kuolemansa sai koko Neuvostojen maan surun valtaan. «Leninin jälkeen,—puhui toveri Molotov,—Gorjkin kuolema on kaikkein raskain menetys maallemme ja ihmiskunnalle».

Aleksei Maksimovitsh Gorjkin nimi ja hänen tuotantonsa ovat kuolemattomia.

Taiteilija A. Panfilovin piirros.

Preskliche TASS.

**Olemmeko tehneet
kaikeemme lastemme
kasvatuksessa**

Nuoren sukupolven kasvatamiseen meillä Neuvostomaassa kiinnitetään erikoisen suuri huomio. Lastenseimien ja -tarhojen verkoston jatkuva laajentaminen, valtion huolenpito äitien ja lasten eduista on kirkkaana todisteena siitä erikoisen suuresta merkityksestä, jonka bolshevistinen puolueemme ja neuvostohallitus antavat nousevan sukupolven kasvattamiselle.

Neuvostomaan lapsilla ovat kaikki mahdollisuudet opiskella, saada sivistys. Sen turvaa koulujen ja muiden oppilaitosten laaja verkosto. Jokainen lapsi kouluikänsä päätyään voi olla varma siitä, että hän pääsee opiskelemaan.

Lapsen kouluun saapuminen ei kuitenkaan merkitse sitä, että hänen kasvatuksensa voidaan jättää yksinomaan koulun ja opettajan hartiolle. Senkin jälkeen lasten vanhemmat ovat velvollisia huolehtimaan lastensa kasvatuksesta, huolehtimaan siitä, että heidän lapset olisivat kurinalaisia, kulttuurisia käyttöksessään, valmistaisivat huolellisesti koulun antamat kotitehtävät j.n.e. Jo nuoresta saakka on lapsia kasvatettava yhteiskunnallis-työväenkasvatukseen, tietoisiksi kommunistin rakentajiksi. Valta-enemmistö lasten vanhemmista onkin oikealla tavalla ymmärtänyt suuren vastuuvuolollisuutensa lastensa kasvatuksessa. Mutta meillä on vielä vanhempia, jotka eivät suhtaudu vakavasti lastensa kasvatukseen. Eräät vanhemmat eivät kiinnitä huomiota siihen, että heidän lapsensa puhuvat rivouksia, ovat epäkohteliaita ei ainoastaan syr-

jäisiä, vaan jopa heitä itseäänkin kohtaan. Tällaiset vanhemmat eivät totota lapsiaan siihen, että he aamulla ylös noustuaan laittaisivat kuntoon makuuvaatteensa, huolellisesti pukeutuisivat, pitäisivät järjestyksessä oman «taloutensa». Heitä ei kiinnosta se, että mihin lapset käyttävät rahat, kenen seurassa he viettävät aikansa, miten suhtautuvat toveri-hinsa sekä vanhempiin ihmisiin eivätkä ole huolissaan jos lapset ovat myöhään yöhön pois kotia. Tällainen suhtautuminen lapsiin johtaa kurittomuuteen koulussa, epäkohteliaisuuteen niin kotona kuin kodin ulkopuolellakin.

On tapauksia, että eräät lasten vanhemmat peittääkseen lastensa tekemät virheet, puolustavat heitä, syyttäen opettajia huonosta lasten kasvatuksesta. Sillä he tuottavat asialle vain vahinkoa. Vanhempien on joka hetki oltava tietoisia lastensa teoista, ajoissa paljastettava virheet ja epäkohdat ja ohjattava heidät oikealle tielle.

Koulun ja lasten vanhempien yhteisillä voimilla tulee saada poistetuksi koulun ulkopuolisessa lasten kasvatuksessa vielä ilmenevät epäkohdat. Nuorisoliitto-, pioneerijä muut oppilasjärjestöt voivat tässä asiassa osoittaa valttavan suurta apua. Kaikki huomio on kiinnitettävä siihen, että neuvostolapsistamme kasvaisi rehellisiä ja vaikeuksia pelkäämättömiä, korkeasti tietoisia kommunistisen yhteiskunnan rakentajia.

A. KHRANEN.

**Karjatalouden työntekijäin
taistelutehtävä**

NKP(b):n Keskuskomitean täysistunnon päätöksissä asetettiin suuret tehtävät myöskin karjatalouden edelleen kehittämisen alalla. Näitä tehtäviä vastaavasti puoluepiirikomitean XI täysistunto viime vuoden toukokuun 15 päivänä asetti piirin karjatalouden työntekijäin yhdeksi ensivuoroiseksi tehtäväksi karjan tuottoisuuden edelleen kohottamisen.

Vuonna 1947 piirimme useissa kolhooseissa saavutettiin huomattavia tuloksia taistelussa karjan tuottoisuuden kohottamisesta. Ponkalahtien kyläneuvoston «Uusi tie» kolhoosissa, jossa maito- ja tavarafarmin johtajana työskentelee Iriina Kallio, saatiin viime vuonna jokaista lypsylehmää kohden 1657 litraa maitoa. Saman kyläneuvoston «Ruataja» kolhoosissa

(maito- ja tavarafarmin johtaja A.J. Lesonen) vuotuisen keskilypsy jokaista lypsylehmää kohden kohosi 1636 litraan ja Jyvälahden kyläneuvoston «Aalto» kolhoosissa 1600 litraan. Hyviä tuloksia lypsymäärän kohottamisessa saavuttivat myöskin Kiroville nimetty, «Bolshevik», «Punainen nousu» ja eräät toiset kolhoosit.

Kuitenkin koko piirin mittassa lehmien keskilypsymäärä v. 1947 aleni 9 prosentilla vuoteen 1946 verraten. Eräiden kyläneuvostojen ja kolhoosien puheenjohtajien sekä puoluejärjestöjen kyläkiskoksen suhtautumisen seurauksena tähän tärkeään kysymykseen, sosialistisen koulun heikkenemisen seurauksena useissa kolhooseissa kuten «Uusi elämä», «Kalastaja», «Punatähti», «Työ»

j.n.e. viime vuonna keskilypsymäärä vieläpä aleni vuoteen 1946 verraten. Näissä kolhooseissa on ollut myöskin karjan häviötä. Tällainen tilanne on voinut syntyä vain siksi, että maatalousosasto ja puolueen perusjärjestöt ovat heikentäneet huomionsa karjatalouden kehittämisen kysymyksiin.

Karjan tuottoisuuden kohottaminen vaatii voimape räistä ja systemaattista työtä. Rauhallisuus ja omahyväisyys aikaisemmin saavutettujen menestysten johdosta tuottavat asialle korvaamattoman vahingon. Siitä vakuuttavasti puhuvat tosiasiat. Vuokkiniemen kyläneuvoston «Kalastaja» kolhoosissa vuonna 1946 lehmien keskilypsy oli 1390 litraa, mutta v. 1947 se laski 872 litraan, Akonlahden kyläneuvoston «Punatähti» kolhoosissa 1800 litraa 1215 litraan j.n.e. Näissä ja useissa muissa kolhooseissa («Vartiopaikalla», «Sä-

le», «Punainen työ», «Iskurin») eivät kiinnittäneet riittävästi huomiota karjan hyvälaatuisella rehulla turvaamiseen, heikentivät huomionsa karjatalouden kysymyksiin ja sen seuraukset ovat nyt nähtävissä. Lehmien keskilypsy on laskenut 20 aina 55 prosenttiin saakka edelliseen vuoteen verraten. Vetoaminen vallinneeseen kuivuuteen ei ole pätevä. Monet kolhoosit bolshevistisesti voittivat kuivuuden seuraukset ja turvasivat lypsymäärän kohottamisen. Esim. «Bolshevik» kolhoosissa v. 1947 saatiin jokaista lypsylehmää kohden 812 litraa enemmän maitoa kuin edellisellä vuotena, «Aalto» kolhoosissa 100 litraa, «Uusi tie» kolhoosissa 117 litraa, «Punainen nousu» kolhoosissa 624 litraa enemmän j.n.e.

Tällaiset tulokset voitiin saavuttaa siksi, että näiden

kolhoosien hallinnot ja maito-tavarafarmien työntekijät bolshevistisesti kävivät toteuttamaan NKP(b):n Keskuskomitean helmikuun täysistunnon ja puoluepiirikomitean XI täysistunnon päätöksiä, oikealla tavalla käyttivät rehuvarat ja laidunmaat, sovelluttivat työssään karjatalousteknillisiä toimenpiteitä ja parhaita työkokemuksia.

Tänä vuonna piirissämme ovat kaikki mahdollisuudet saada jokaista lypsylehmää kohden ei 1500 litraa mutta kohottaa se 1800-2000 litraan vuodessa, jota lähellä jo ovat eturivin kolhoosimme.

Piirimme karjatalouden työntekijäin taistelutehtävänä on nyt saavuttaa uusia mainioita voittoja karjatalouden alalla, päättävästi kohottaa karjan tuottoisuutta, turvata karjan pääluvun nopea kasvu.

V. ANISIMOV.

VASTAAVA TOIMITTAJA D. MALIKINA.